

føre. Ubsalbet af de samme foreløbige Underfølgelser fra min Side har med Hensyn til Fleertallets Forslag — det vilde være mig kjær, om den ærede forrige Indenrigsminister vilde udtale sig derom — været, at det ikke afgiver et brugbart Grundlag for nærmere Forhandling med den Mand, der har overtaget Tverbanens Dgning, og jeg troer derfor, at, dersom det gaaer igjennem, vil det være ganske det Samme, som om der slet ikke blev vedtaget Noget; jeg vil indrømme, at det paa Sagens nuværende Standpunkt har sin store Vanskelighed at htre nogen bestemt Mening, men det er min Opfattelse af Sagen, det er det Indtryk, jeg har faaet, og det vilde, som sagt, være mig kjær, om min Formand i Ministeriet vilde finde sig foranlediget til at htre sig i denne Henseende. Uafhængig deraf nærer Regjeringen imidlertid ogsaa stor Betænkelse ved at gaae ind paa Fleertallets Forslag; selv om den vedkommende Mand skulde finde sig foranlediget til at gaae ind paa dette Forslag, saa vil Regjeringen dog finde ikke liden Betænkelse ved at gaae ind derpaa af de Grunde — ja, jeg behøver ikke at anføre Grunde, thi dette Thema har jo oftere været behandlet her, og Ansførelsen af disse Grunde vilde altsaa kun være en Hjentagelse. Hvis Regjeringens oprindelige Forslag derimod skulde vinde dette Things Samtykke og tillige skulde vinde Bisald i det andet Thing, vil der, det haaber jeg, ikke fra Regjeringens Side være nogen afgjørende Betænkelse ved at gaae ind derpaa i den Skikkelse, hvori det er foreslagt af det forrige Ministerium; det eneste Punkt, der kunde vække noget Anstød eller nogen Tvivl, er Hensynet til de Fordringer, der gjøres af Landets Forsvarsvesen, hvilke Fordringer allerede bleve gjorte under det forrige Ministerium. Jeg skylder allerede her Thinget at gøre opmærksom paa, at naar jeg tænker mig, at dette Regjeringens oprindelige Forslag var gaaet igjennem begge Thing, og der altsaa var Tale om at indstille det til Hs. Majestæts Samtykke, saa vilde jeg efter min Opfattelse af den hele Stilling, være nødt til at gjøre endeel Indskrænkninger i Udførelsen af dette Lovforslag. Jeg vilde, saaledes som Forholdene nu ere, ikke driste mig til paa eengang at engagere Staten for en saa stor Obligationgjæld

som den, Loven bemyndiger Regjeringen til at engagere Staten for; jeg maatte i de Contracter, som derom maatte være at afslutte, see at forbeholde en vis Frihed for Lovgivningsmagten til at standse med Udførelsen, dersom Statens almene Tarrv skulde fordre det. Ogsaa om et andet Punkt vilde jeg finde mig forpligtet til at træffe en nærmere Bestemmelse; dersom det skulde lykkes at overvinde de Betænkelseheder, der fra Landets Forsvar kunne stille sig i veien for det oprindelige Regjeringsforslag, saa vilde jeg dog finde det rigtigt — det var uden Tvivl den mindste Indrømmelse, der kunde gjøres. — at der blev holdt en Mulighed aaben for, med den lovgivende Magts Samtykke, at træffe forandrede Bestemmelser, dersom nemlig Kongen og Rigsdagen i Forening dog skulde komme til den Anskuelse, at det var rigtigst at tage et stærkere Hensyn til Landets Forsvar end det, der vilde kunne gjøres gjældende, naar Forslaget vedtoges ganske, som det nu er. Saadanne Afvigelser fra det oprindelige Lovforslag maatte imidlertid efter min Mening knyttes til, at Rigsdagen gav sit Samtykke dertil. Naar man taler om, hvad der i pecuniær Henseende er forbeelagtigt eller ikke forbeelagtigt, saa maa man ikke overse, at der i alt Fald er en stor og væsentlig Forskjel imellem at paatage sig en aarlig Rentegaranti og at stifte en Gjæld; denne Forskjel vil navnlig gjøre sig gjældende, naar andre Hensyn gjøre det nødvendigt at recurrere til Statens Credit. Under saadanne Forhold vil det indvirke stabeligt paa Udførelsen af de andre Foretagender, der maatte være fornødne, naar der allerede med Hensyn til det her omtalte Foretagende var gjort Fordring paa Statens Credit. For altsaa nu at sammenfatte Sagen, maa jeg fraraade Thinget at gaae ind paa Fleertallets Forslag, jeg maa foretrække Mindretallets Forslag, men skal acceptere Regjeringens oprindelige Forslag i den Skikkelse, hvori det er foreslagt, iøvrigt forbeholdende mig saadanne Reservationer ved Forslagets Gjennemførelse, som Statens Tarrv nødvendiggjør, men dog tillige saaledes, at alle Afvigelser fra hvad der er foreslaaet i det oprindelige Lovforslag knyttes til et Samtykke af den lovgivende Magt.